

ת"פ 70718/03/19 - מדינת ישראל נגד סאבר אלעברה

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 70718-03-19 מדינת ישראל נ' אלעברה

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סאבר אלעברה

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד דנה אוזן

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד טלאל אלעוברה

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בביצוע 5 עבירות של אי הגשת דוח מע"מ במועד לפי סעיפים 117(א)(6) ו-88(א) בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן - חוק המע"מ) ולפי תקנה 23(ב)(1) לתקנות מס ערך מוסף, תשל"ו 1976.

2. על פי עובדות כתב האישום הנאשם, על אף היותו עוסק מורשה לא הגיש במועד 5 דוחות תקופתיים לרשויות מע"מ, בין התאריכים 12/2017-8/2018. הדוחות הוגשו באיחור וסכומי המס בגין הדוחות שולמו באופן חלקי, כך שבמועד הגשת כתב האישום חוב המס שנבע מהדוחות עמד על סך 57,270 ₪.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו, למידת הפגיעה בערכים המוגנים לאור היקף העבירות, לדבריה מתחם העונש ההולם לכל עבירות המע"מ שבכתב האישום נע בין 1-3 חודשי מאסר בפועל, 2-8 חודשי מאסר מותנה, קנס כספי בשיעור שנע בין 5% ועד 10% מגובה המחדל התחילי וכן חתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה בעתיד.

ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשם לא הסיר הנאשם את המחדל.

עמוד 1

לאור מכלול הנתונים עתרה המאשימה להטיל על הנאשם 2 חודשי מאסר לריצוי בדרכ של עבודות שירות, 3 חודשי מאסר מותנה, קנס בסך 5,700 ₪ והתחייבות.

4. ב"כ הנאשם הפנה לכך שהנאשם הודה בהזדמנות ראשונה וחסך זמן שיפוטי, לכך שלנאשם חובות רבים ואף עובר הליך של פשיטת רגל. ב"כ הנאשם הפנה לכך שכאשר סכום המחדל לא עובר את הסך של 50,000 ₪ המאשימה נמנעת מלעתור למאסר בפועל, ובמקרה הנ"ל הסכום לא גבוה מהסכום הנ"ל. ב"כ הנאשם טען כי אין לנאשם הרשעות קודמות ולפיכך עתר להסתפק בענישה מותנית.

5. הנאשם בדבריו האחרונים, סיפר כי נפל עם העסק ובשל כך המשפחה התרחקה ממנו, ושהיום הוא שוכר דירה, עובד, משלם את החובות להליך פשיטת הרגל, ושהחובות לא מספיקות לו גם להסיר את המחדל בתיק זה, אך התחייב להמשיך ולשלם את חובותיו.

דין והכרעה

עונש אחד לכל העבירות

6. הנאשם נותן את הדין בגין 5 עבירות. הגם שבית המשפט העליון קבע כי כל דוח שלא הוגש מהווה עבירה בפני עצמה ואין מניעה לגזור ענישה במצטבר בגין כל דוח. ראו רע"פ 5953/08 עתאמלה נ' מדינת ישראל (22.10.08): המאשימה עצמה עתרה למתחם עונש הולם אחד לכל העבירות שבכתב האישום. בשים לב שהעבירות בוצעו בסמיכות זמנים, כולן על רקע מצוקה כלכלית אליה נקלע הנאשם במסגרת ניהול עסקו, בשים לב לפסיקה הנוהגת ולעמדת הצדדים, יקבע מתחם עונש הולם אחד הכולל את כל העבירות המפורטות בכתב האישום.

מתחם העונש ההולם

7. **הערכים המוגנים** שנפגעו בעבירות שביצע הנאשם הם: שמירה על יציבות המשק והקופה הציבורית. מערכת המס מיועדת לאפשר לממשלה לפעול לקיום צרכי החינוך, הבריאות, הרווחה, הביטחון, לקידום ערכים חברתיים ראויים ועוד. פגיעה בדיווח במועד ובתשלום המס גוררת פגיעה בכיסו של כל אזרח ואזרח, במחסור בשירותים ציבוריים, פגיעה בערך השוויון בחלוקת נטל המס, פגיעה בסולידריות החברתית, פגיעה ביכולתה של רשות המס לקבל המידע הדרוש לה לצורך גביית מס אמת, ולבצע את מלאכת גביית המס והפיקוח על הגביה.

בית המשפט העליון בשורה ארוכה של פסקי דין עמד על החומרה שבעבריינות המס ועל החשיבות בענישה אשר תתן משקל בכורה לשיקולי הגמול וההרתעה, ותעדיף על פני נסיבות אישיות, על מנת שלא להביא לכרסום במוטיבציה של כלל משלמי המסים למלא חובתם.

ראו למשל ברע"פ 512/04 אבו עביד נ' מדינת ישראל (15.4.2004):

"עבריינות המס בכללה, אינה מסתכמת אך בגריעת כספים מקופת המדינה. היא פוגעת בתודעת האחריות המשותפת של אזרחי המדינה לנשיאה שוויונית בעול הכספי הנדרש לסיפוק צרכי החברה, ובתשתית האמון הנדרשת בין הציבור לבין השלטון האחראי לאכיפה שוויונית של גביית המס..."

ראו גם רע"פ 9004/18 מאיר יצחקי נ' מדינת ישראל (31.12.2018):

"בית משפט זה חזר ועמד על חומרתה של עבריינות המס, אשר נובעת מפגיעתה הקשה במשק, בכלכלה ובמגוון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תשלום המיסים, כמו גם מהקושי הרב שבחשיפתה. נפסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זו ביטוי ממשי במסגרת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה, תוך מתן עדיפות לשיקולי הרתעה ולאינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, וכאשר נקודת המוצא היא כי העונש ההולם בעבירות אלה הוא מאסר בפועל."

ראו גם רע"פ 5823/09 באשתי נ' מדינת ישראל (17.8.2009); רע"פ 3137/04 חג'ג' נ' מדינת ישראל (18.4.2004); רע"פ 977/13 אודיז נ' מדינת ישראל (20.2.13); רע"פ 1688/14 כץ נ' מדינת ישראל (9.3.14); רע"פ 3385/13 דימיטשטין נ' מדינת ישראל (29.5.13); רע"פ 7964/13 רובינשטיין נ' מדינת ישראל (31.12.13); רע"פ 7790/13 חיים נ' מדינת ישראל (20.11.13); רע"פ 1717/14 ליזרוביץ נ' מדינת ישראל (30.3.2014) רע"פ 5358/12 שוקרון נ' מדינת ישראל (10.07.12); רע"פ 3857/13 יצחקיאן נ' מדינת ישראל (30.07.2013) ורבים אחרים.

לעניין חומרת העבירה של אי הגשת דוחות מע"מ במועד ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 1875/98 אורן בנגב - מתכות בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל (7.9.20):

"אי-הגשת דוחות במועד משמעותה שימוש פרטי בכספי הציבור. אי-רישום במועד משמעותו אי-תשלום מס וכן ניכוי שלא כדין של מס תשומות על חשבון הציבור. אי-דיווח במועד ואי-רישום במועד הם גם אמצעים להשתמטות ממס. לאור כל זאת בולט האופי השלילי שבהתנהגות שמהווה את העבירות. העונש בצדן - שנת מאסר - אינו קל כלל ועיקר, ויש בו כדי להשליך על אפיון כעבירות של מחשבה פלילית".

ראו דברי בית המשפט המחוזי בבאר שבע בעפ"ג (באר שבע) 23647-05-19 שקאר גאבר נ' מדינת ישראל (25.9.19):

"הדיווח הסדיר של העוסק לרשויות המס הוא הבסיס לקיום מערכת גבייה אפקטיבית ושוויונית. בנקודת הזמן של הדיווח אין לרשויות המס אפשרות לדעת מעצמן על העסקאות שהעוסק ביצע ועל המס המתחייב מהן, והן נסמכות על הדיווחים של העוסקים. מטבע הדברים לא ניתן לבקר את דיווחי כל העוסקים או אפילו חלק משמעותי מהם, ואין מנוס מלסמוך על האזרח שידווח דיווחי אמת על עסקאותיו. על מנת לא לתלות את אמיתות הדיווחים רק ברצונם הטוב של

העוסקים, המערכת מקיימת בקורות שונות על הדיווחים ומפעילה סנקציות כלפי מי שנמצא שלא דיווח על מלוא עסקאותיו.

מס הערך המוסף שונה במהותו ממס ההכנסה, שכן, הוא איננו נגזרת של הרווח העסקי ובקשר אליו העוסק משמש כמעין דוור שתפקידו לקבל את סכום המס מאחרים ולהעבירו לשלטונות. כאשר עוסק מקבל את המס מאחרים ואינו מעביר אותו לשלטונות, הוא משאיר בידו שלא כדין כספים שנועדו למדינה, ויש לראות בו כמי ששולח את ידו בכספים לא לו. נוכח איפיונים אלה, הצורך בהטלת עונשים מרתיעים על מי שלא מדווח לשלטונות המס על עסקאותיו, ברור מאליו. כמובן שהעונש הקונקרטי מושפע משלל נתונים רלוונטיים, ובמיוחד ממספר הדוחות שלא הוגשו, ההיקף הכספי שלהם והשאלה האם הנאשם תיקן את מחדליו."

8. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** אינה ברף גבוה.

9. **באשר לנסיבות ביצוע העבירות** נתתי דעתי לכך שהנאשם איחר בהגשת 5 דוחות, (איחור הנע בין יומיים ועד 3 חודשים), נתתי דעתי לכך שהיקף הפגיעה בקופה הציבורית עמד על 57,200 ₪.

10. **עיון בפסיקה הנוהגת** במקרים דומים, מעלה כי העונשים המוטלים על נאשמים נעים ממאסרים מותנים ועד למספר חודשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריא וקנסות הנעים בין אלפי שקלים לעשרות אלפי שקלים. במקרים בהם סכומי המס אינם מאוד גבוהים והמחדלים הוסרו מסתפקים בתי המשפט לא אחת בענישה צופה פני עתיד, לעומת זאת, כאשר עסקינן בריבוי עבירות ובהיקף משמעותי, וכאשר המחדלים לא הוסרו, הענישה הרווחת היא מאסר בפועל, לריצוי מאחורי סורג ובריא ובמקרים הקלים יותר, מאסר לריצוי בעבודות שירות. ראו למשל:

· רע"פ 4576/19 **אבו שמאלה נ' מדינת ישראל** (10.7.2019). המבקש הורשע על פי הודאתו בביצוע 17 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד לפי סעיף 117(א)(6) לחוק המע"מ. סכום המחדל 303,688 ש"ח. המחדל הוסר באופן חלקי ובמועד גזר הדין עמד חוב המס על סך של 112,429. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12-2 חודשי מאסר, קנס בסך 7,000-30,000 ₪ וענישה נלווית, וגזר על המבקש מאסר בן 100 ימים, קנס בסך 15,000 ₪ וענישה נלווית. ערעורו של המבקש נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

· עפ"ג (באר שבע) 57272-02-17 **סבינה בורקס נ' מדינת ישראל** (9.4.17). המערערת הורשעה בביצוע 12 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים במועד. סכום המס הנובע מדוחות אלו עמד על 90,000 ₪. המערערת לא הסירה את המחדל. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6-1 חודשי מאסר וענישה נלווית וגזר על המערערת 45 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות, קנס בסך 5000 ₪ וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי ביטל את המאסר ובמקומם הטיל 140 שעות של"צ, זאת בין היתר בשל השיהוי בהגשת כתב האישום, העובדה שגובה המחדל עליו נשען גזר הדין שונה מהותית לחומרה מגובה המחדל שבכתב האישום ולאור נסיבותיה האישיות של המערערת.

· ת"פ (ת"א) 25376-09-18 **מדינת ישראל נ' פרח פייר** (13.6.21). 4 דוחות שלא הוגשו במועד על רקע קריסה כלכלית. סכום המחדל 78,558 ₪. המחדל לא הוסר. נקבע מתחם ממאסר מותנה ועד 9 חודשי מאסר. נדון למאסר מותנה, קנס בסך 5000 ₪ וענישה נלווית.

· ת"פ (נצרת) 66587-03-19 **מדינת ישראל נ' חוג'יראת ואח'** (25.5.21). 13 דוחות שלא הוגשו במועד. סכום המחדל 37,500. המס שולם במלואו. נקבע מתחם ממאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר. נגזרו מאסר מותנה וקנס בסך 9000 ₪.

· ת"פ (באר שבע) 51591-06-19 **מדינת ישראל נ' בן מחמד הניה** (24.12.19). 12 דוחות שלא הוגשו במועד ועבירות נוספות. סכום המחדל 130,000 ₪. המס שולם. נקבע מתחם ממאסר מותנה ועד 6 ח' מאסר וקנס בשיעור של 5%-10% מסכום המחדל. נדון למאסר מותנה וקנס בסך 6000 ₪.

ראו גם עפ"ג (מרכז) 24241-12-14 **שטרן אוזן נ' מדינת ישראל** (10.2.15); ת"פ (באר שבע) 13280-02-17 **מע"מ ב"ש נ' שי חננשוילי** (1.5.19)

11. באשר לגובה הקנס. עסקינן בעבירות אשר נעברו ממניע כלכלי וישנה חשיבות לענישה כלכלית מרתיעה. גובה הקנס מושפע מהיקף העבירות. עם זאת, ובהתאם להוראת סעיף 40 ח לחוק העונשין, בקביעת מתחם הקנס ההולם יש להתחשב גם במצבו הכלכלי של הנאשם.

12. לאור כל האמור אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לכלל העבירות שביצע הנאשם בנסיבות שבפני נע ממאסר מותנה ועד 3 חודשי מאסר, קנס בן אלפי שקלים ועד 5700 ₪ וענישה נלווית.

שיקולים בגזירת עונשו של הנאשם

13. בעניינו של הנאשם אין הצדקה לחרוג לחומרה או לקולה ממתחם העונש ההולם, גם לא משיקולי שיקום.

14. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את הנתונים שלהלן:

· זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות במיוחס לו בהזדמנות ראשונה.

· זקפתי לזכותו של הנאשם את היותו נעדר הרשעות קודמות בתחום המס. לא הוצגו הרשעות אחרות (מתחומים אחרים, ככל שקיימות)

· נתתי דעתי לדברי הנאשם כי לא הסיר את המחדל עקב מצבו הכלכלי הקשה, בשל העובדה כי מצוי בהליך פשיטת רגל. לא מצאתי כי הנימוק שאינו מרפא את הפגם בשל מצוקה כלכלית יש בו יש בכך כדי להצדיק הקלה בעונשו (רע"פ 977/13 **אודיז נ' מדינת ישראל** (20.2.2013); רע"פ 1688/14 **כץ נ' מדינת ישראל** (9.3.14)).

· לקחתי בחשבון את השפעת העונש על הנאשם את נסיבותיו האישיות כפי שהוצגו על ידו בדיון היום.

15. לאור מכלול נתוניו של הנאשם, ובדגש על עברו הנקי, מצאתי לנכון לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם בכל הנוגע לרכיב המאסר, אך ברף העליון של המתחם בכל הנוגע לרכיב הכספי.

עונשו של הנאשם

16. סיכומי של דבר, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים.

א. מאסר בן 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מהיום לבל יעבור הנאשם כל עבירה לפי חוק מע"מ.

ב. קנס בסך של 5,700 ש"ח או 20 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים רצופים ושווים. תשלום ראשון לא יאוחר מיום 10.3.22 .

ג. הנאשם יתחייב בפני על סך של 10,000 ₪ וזאת לבל יעבור עבירות על חוק המע"מ תוך 3 שנים מהיום. במידה ולא יתחייב - יאסר למשך 10 יום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י' טבת תשפ"ב, 14 דצמבר 2021, במעמד הצדדים.